Oğlan ve Gümüş Yunus

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Gümüş Yunus

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, sıcak açık kahverengi tenli ve kısa kıvırcık siyah saçlı küçük bir oğlandı. Okyanusu her şeyden çok severdi. Her sabah parlak sarı yüzme şortu giyer, mavi gözlüğünü alnına iter ve sıcak kumların üzerinde yalınayak denize koşardı. Dalgalar ayak bileklerinde serin ve dostça hissettirir, tuzlu rüzgâr onu güldürürdü.

Leo, hafif dalgaların ötesine yüzdü; bacaklarını çırpıyor ve güneş ışığının suda dans edişini izliyordu. Birden altında parlak bir şey hareket etti. Bu bir yunustu! Yunusun pürüzsüz mavi-gri derisi, sırtı ve yüzgeçleri boyunca parıldayan gümüş desenleri vardı. Koyu gözleri sevecen görünüyor, ağzı hafif bir gülümsemeyle kıvrılıyordu. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti.

Gümüş yunus başını suyun üstüne çıkardı ve neşeli bir tıklama sesi çıkardı. "Merhaba!" dedi Leo, suda kalmaya çalışarak. Yunus başını salladı ve parıldayan gümüş kuyruk yüzgeçlerini suya vurdu. Leo sevinçle güldü. Kendini meraklı ve cesur hissetti. Yunus küçük bir daire çizerek yüzdü ve sanki "Beni takip et!" der gibi ona baktı. Leo derin bir nefes aldı ve yeni arkadaşının peşinden gitti.

Yunus, Leo'yu suyun derin ve berrak olduğu bir yere götürdü. "Yüzgecime tutun," der gibiydi. Leo pürüzsüz yüzgece tutundu ve birlikte aşağı daldılar. Dünya mavi ve sessiz oldu. Çizgili ve benekli balıklar yanlarından geçti. Leo'nun kalbi hızlı çarpıyordu ama korkmuyordu. Arkadaşı yanındaydı.

Daha da derine, daha da derine yüzdüler; ta ki Leo inanılmaz bir şey görene kadar. Altlarında, koyu mavi suyun içinde ışıklar parlıyordu. Sadece birkaç ışık değil, yüzlerce! Yıldızlar gibi parıldıyorlardı. Yunus mutlu bir ıslık çaldı. Leo parmağıyla işaret etti ve gülümsemesinden baloncuklar yükseldi. Gözlerine inanamıyordu.

Yaklaştıkça Leo denizin altında koca bir şehir gördü! Soluk taşlardan yapılmış kuleler yükseliyor, üzerleri minik parlayan canlılarla kaplıydı. Işıklar yumuşak maviler ve yeşiller içinde parıldıyordu. Mercan köprüler kuleleri birbirine bağlıyordu. Leo'nun gördüğü en büyülü yerdi. Yunus, Leo her şeyi görebilsin diye yavaş yüzdü.

Zarif bir figür onlara doğru süzüldü. Etrafında uzun dalgalı turkuaz saçları yüzen bir deniz kızıydı. Başında deniz kabuklarından küçük bir taç, üzerinde ise akan gümüş-mavi bir örtü vardı. Elinde hafifçe parlayan bir asa tutuyordu. "Hoş geldiniz, küçükler," dedi yumuşak bir sesle. "Ben bu şehrin koruyucusuyum. Ziyaretçilerimiz olduğu için mutluyuz."

Deniz kızı koruyucu onları dev bir fener gibi parlayan bir kuleye götürdü. İçeride duvarlar minik ışıklarla parıldıyordu. "Bunlar bizim ışık kulelerimiz," dedi. "Barış içinde gelen herkes için parlar." Leo serin taşa dokundu ve ışıklar daha da parladı. Yunus etrafında yüzdü, gümüş desenleri ışıltı içinde parıldadı.

Sonra rengârenk bahçeleri ziyaret ettiler. Deniz çiçeklerinden oluşan tarlalar hafif akıntıda sallanıyordu. Bazıları pembe, bazıları mavi, bazıları güneş gibi sarı parlıyordu. Küçük balıklar yaprakların arasında hızla yüzüyordu. "Ooo!" dedi Leo, gözleri kocaman açılmıştı. Yunus şakacı bir şekilde bir çiçeği dürttü ve çiçek parıldayan tohumlardan oluşan bir bulut püskürttü. Leo kıkırdadı, deniz kızı gülümsedi.

Koruyucu onlara hazinelerle dolu gizli bir mağara gösterdi. Üzüm tanesi büyüklüğünde inciler, parlak deniz kabukları ve ışıldayan paralar vardı. Leo hazinelere baktı ama hiçbirini almak istemedi. Onları görmek ona yeterdi. Yunus bilgece başını salladı. "En güzel hazineler paylaştıklarımızdır," dedi deniz kızı yumuşak bir sesle.

Birden güçlü bir akıntı Leo'yu itti. Yuvarlanıp düştü ve yunusun yüzgecini tutamadı. Bir an korktu. Su etrafında dönüyordu ve arkadaşlarını göremiyordu. Ama sonra gümüş yunus oradaydı, karanlıkta parlıyordu. Bir yüzgecini Leo'ya sarılmış gibi doladı. Leo yeniden cesur hissetti.

Deniz kızı koruyucu parlayan asasını kaldırdı ve akıntı duruldu. "Güvendesin," dedi. "Arkadaşın seni hiç bırakmadı." Leo yunusun boynuna sarıldı. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Yunus yumuşak bir ıslık çaldı. Korkutucu anla birlikte yüzleşmişlerdi ve şimdi daha fazlasını keşfetmeye hazırdılar.

Leo eve dönmeden önce yunus ona bir sır daha gösterdi: parlayan kristallerle kaplı bir tünel, sessiz bir gölete açılıyordu. "Burası en sevdiğim yer," der gibiydi yunus. Leo pürüzsüz bir taşa oturdu ve yunus başını onun dizine koydu. Orada sessiz ve mutlu bir şekilde kaldılar, derinliğin huzurunu paylaştılar.

Yukarı çıkma zamanı gelmişti. Deniz kızı koruyucu el sallayarak veda etti. "Yine gel, küçük dostum," dedi. Yunus Leo'nun elini tuttu ve yavaşça yukarı yüzdü. Leo parlayan şehrin maviye karışıp kayboluşunu izledi. Kendini gururlu ve cesur hissetti. Büyülü bir yeri keşfetmişti ve arkadaşı her adımda ona yardım etmişti.

Yüzeye ulaştıklarında güneş Leo'nun yüzünü ısıtıyordu. Kumsala çıktı ve el sallamak için döndü. Gümüş yunus havaya yüksekçe sıçradı, kuyruk yüzgeçleri parıldadı. "Hoşça kal!" diye seslendi Leo. "Yarın görüşürüz!" Yunus ıslık çaldı ve su sıçrattı, sonra dalgaların altında kayboldu.

Leo ayakları kumlu ve kalbi mutlu bir şekilde eve yürüdü. Parlayan kuleleri, rengârenk bahçeleri ve hazineleri düşündü. Ama en çok da arkadaşını düşündü. Bir arkadaşla macera paylaşmak her şeyi daha eğlenceli yapıyordu. Yeniden dalmak ve birlikte daha çok harika şey keşfetmek için sabırsızlanıyordu. Arkadaşlığın her keşfi daha parlak yaptığını biliyordu.